

Прокуратура України
ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Князя Чорного, 9, м. Чернігів, 14000 факс: (0462) 77-70-28
e-mail: sekretariat@chrg.gov.ua, web: <https://chrg.gov.ua>
Код ЄДРПОУ 02910114

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Чернігів

«22» грудня 2023 року

Прокурор у кримінальному провадженні – прокурор Корюківської окружної прокуратури Паніна Дарія Миколаївна, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22023270000000182 від 14.11.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Тищенко Андрію Олеговичу,
28.07.1986 р.н., уродженцю
м. Северодвінськ, Архангельської
області, рф, громадянину України,
zareestrovanoму за адресою: Донецька
область, м. Маріуполь, вул. Київська,
буд. 86, кв. 12,

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме переході на бік ворога в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Так, статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Згідно із статтею 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про оборону України», обороноздатність держави - здатність держави до захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Вона складається з матеріальних і духовних елементів та є сукупністю воєнного, економічного, соціального та морально-політичного потенціалу у сфері оборони та належних умов для його реалізації.

Крім того, відповідно до п. 4, 9 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України» державна безпека - захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від реальних і потенційних загроз невоєнного характеру; національна безпека України - захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз.

Відповідно до п. 19 ч. 1 ст. 1, ст. 26 Закону України «Про національну безпеку України», актуальні загрози національній безпеці України визначаються Стратегією національної безпеки України, яка схвалюється рішенням Ради національної безпеки і оборони України і затверджується указом Президента України.

Згідно з п.1 ч.1 ст.1 Закону України «Про основи національної безпеки України» національна безпека - захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності та оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, охорони дитинства, освіти та науки, науково-технічної та інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова та інформаційної безпеки, кібербезпеки

та кіберзахисту, соціальної політики та пенсійного забезпечення, житлово-комунального господарства, ринку фінансових послуг, захисту прав власності, фондових ринків і обігу цінних паперів, податково-бюджетної та митної політики, торгівлі та підприємницької діяльності, ринку банківських послуг, інвестиційної політики, ревізійної діяльності, монетарної та валютної політики, захисту інформації, ліцензування, промисловості та сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енергетики та енергозбереження, функціонування природних монополій, використання надр, земельних та водних ресурсів, корисних копалин, захисту екології і навколишнього природного середовища та інших сферах державного управління при виникненні негативних тенденцій до створення потенційних або реальних загроз національним інтересам.

Відповідно до п. 3 ч.1 ст.1 Закону України «Про основи національної безпеки України», загрози національній безпеці - наявні та потенційно можливі явища і чинники, що створюють небезпеку життєво важливим національним інтересам України.

Згідно з ч.1 ст.7 Закону України «Про основи національної безпеки України» загрозами національним інтересам і національній безпеці України, стабільності в суспільстві є:

- у зовнішньополітичній сфері:
 - посягання на державний суверенітет України та її територіальну цілісність, територіальні претензії з боку інших держав;
 - спроби втручання у внутрішні справи України з боку інших держав;
 - воєнно-політична нестабільність, регіональні та локальні війни (конфлікти) в різних регіонах світу, насамперед поблизу кордонів України;
- у сфері державної безпеки:
 - розвідувально-підривна діяльність іноземних спеціальних служб;
 - загроза посягань з боку окремих груп та осіб на державний суверенітет, територіальну цілісність, економічний, науково-технічний і оборонний потенціал України, права і свободи громадян;
 - злочинна діяльність проти миру і безпеки людства, насамперед поширення міжнародного тероризму;
 - можливість незаконного ввезення в країну зброї, боєприпасів, вибухових речовин і засобів масового ураження, радіоактивних і наркотичних засобів;
 - спроби створення і функціонування незаконних воєнізованих збройних формувань та намагання використати в інтересах певних сил діяльність військових формувань і правоохоронних органів держави;
 - прояви сепаратизму, намагання автономізації за етнічною ознакою окремих регіонів України;
- у воєнній сфері та сфері безпеки державного кордону України:
 - можливість втягування України в регіональні збройні конфлікти чи у протистояння з іншими державами;
 - нарощування іншими державами поблизу кордонів України угруповань військ та озброєнь, які порушують співвідношення сил, що склалося;

зростання небезпеки для життя і здоров'я цивільного населення, насамперед дітей, внаслідок воєнних дій чи збройних конфліктів;

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» 20.02.2014 розпочалась збройна агресія російської федерації (далі - рф) проти України, направлена на окупацію півострова Крим.

06.03.2014 в приміщенні Верховної Ради АР Крим у порушення ч. 2 ст. 2, ст. 73, п. 2 ч. 1 ст. 85, ст. 132, Конституції України та п. 2 ч. 3 ст. 3, ст. 6, 18, 27 Закону України «Про всеукраїнський референдум» депутатами Верховної Ради АР Крим прийнято незаконну постанову № 1702-6/14 «О проведенні общекрымского референдума» згідно якої 16.03.2014 мав відбутися так званий «референдум», на який винесли питання входження АР Крим та м. Севастополя до складу російської федерації на правах суб'єкта федерації. 06.03.2014 Севастопольська міська рада на позачерговій сесії прийняла рішення № 7151 з аналогічним змістом.

Відповідно до зазначених постанов 16.03.2014 проведено незаконний референдум із заздальгідь відомим та підконтрольним рф результатом, який в подальшому став формальною підставою для прийняття незаконного рішення про включення до складу рф території АР Крим і міста Севастополя на правах суб'єктів федерації.

У подальшому, 17.03.2014 депутатами Верховної Ради АР Крим, в порушення ч. 2 ст. 2, ст. 73, п. 2 ч. 1 ст. 85, ст. 132, Конституції України, прийнято постанову № 1745-6/14 «О независимости Крыма», згідно з якою на підставі Декларації про незалежність Республіки Крим і міста Севастополя, прийнятої на позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради АР Крим 11.03.2014 та позачерговому пленарному засіданні Севастопольської міської ради 11.03.2014, створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим».

18.03.2014 між російською федерацією та представниками нелегітимного державного утворення «Республіка Крим» підписано договір про входження території АР Крим та м. Севастополя до складу рф.

20.03.2014 державною думою рф прийнято федеральний конституційний закон від 21.03.2014 № 6-ФКЗ «О принятии в российскую федерацию Республики Крым и образовании в составе российской федерации новых субъектов – Республики Крым и города федерального значения Севастополя».

Згідно з вказаним законом, АР Крим та м. Севастополь увійшли до складу рф. Таким чином, 20.03.2014 російська федерація здійснила анексію території України – півострова Крим.

Згідно ст. 1 Закону України «Про оборону України» вторгнення або напад збройних сил іншої держави або групи держав на територію України, а також окупація або анексія частини території України є збройною агресією.

В квітні 2014 року на території Луганської області України створено терористичну організацію «луганська народна республіка» (далі - «лнр»), а на території Донецької області України створено терористичну організацію «донецька народна республіка» (далі - «днр») у складі яких створені незаконні озброєні підрозділи які функціонують і по теперішній час. Координація

діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками рф.

Одним із основних завдань учасників вказаних терористичних організацій є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

07.04.2014 на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції. 30.04.2018 на виконання Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» АТО переформатована на Операцію Об'єднаних сил (далі – ООС), з переданням управління від СБУ, яка формально керувала АТО до Об'єднаного оперативного штабу ЗСУ.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII Російську Федерацію визнано державою-агресором.

З огляду на викладене, з 20.02.2014 і дотепер між державами рф та Україною триває збройний конфлікт міжнародного характеру, в якому російська федерація є ворогом України, кінцевою метою вказаного конфлікту є знищення України як держави і захоплення її територій, а участь громадян України у вказаному конфлікті на боці російської федерації або підконтрольних їй організацій «ДНР» чи «ЛНР» явно завдає шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України та є складовою частиною підривної діяльності російської федерації проти України.

Разом з цим, достовірно усвідомлюючи зазначене громадянин України Тищенко Андрій Олегович, 28.07.1986 р.н., будучи діючим військовослужбовцем 12-ї бригади оперативного призначення ім. Дмитра Вишневецького (12 БрОП, в/ч 3057) – військового формування Національної Гвардії України, яке входило до складу Східного оперативно-територіального об'єднання з місцем дислокації — м. Маріуполь Донецької області (розпущене у лютому 2023 року), порушив військову присягу на вірність народу України, відповідно до якої він присягнув, вступаючи на військову службу, завжди бути вірним, відданим Українському народові, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України та законів України, зберігати державну і військову таємницю, присягнув виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників, присягнув ніколи не зраджувати Українському народові, та перебуваючи на території, яка знаходиться під контролем держави-агресора, вчинив умисне кримінальне правопорушення проти основ національної безпеки України – державну зраду, за наступних обставин.

Так, за невстановлених в ході досудового розслідування обставин, але не пізніше 27 лютого 2023 року, Тищенко А.О., усвідомлюючи, що між Україною і російською федерацією має місце збройний конфлікт, в умовах воєнного стану, підтримуючи дії російської федерації щодо протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронним органам України, умисно, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, умисно, добровільно, мотивовано, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо нього та членів його родини, надав згоду на вступ для проходження «військової служби» у новоствореному добровольчому батальйоні імені Богдана Хмельницького - підрозділу силового блоку оперативно-бойового тактичного формування «Каскад», що входить до складу т.зв. «міністерства внутрішніх справ ДНР», створеного, підпорядкованого, керованого та фінансованого державою-агресором – російською федерацією.

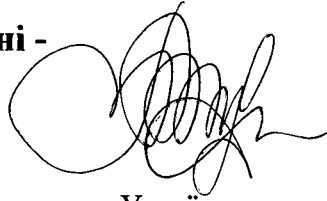
У подальшому, Тищенко А.О., точна дата досудовим розслідуванням не встановлена, але не пізніше 27 жовтня 2023 року, був зарахований на посаду командира батальйону вищевказаного військового формування, обрав собі позивний «Ірбіс», отримав військову форму одягу з відповідними знаками розрізнення та шевронами оперативно-бойового тактичного формування «Каскад», стрілецьку зброю, а саме автомат Калашникова (АК-74) з бойовими припасами до неї та прийняв участь у проходженні навчань, з метою подальшого виконання обов'язків із забезпечення різних видів та форм бою.

Після завершення навчань з бойової підготовки, 04.11.2023, командир добровольчого батальйону ім. Богдана Хмельницького Тищенко А.О., знаходячись на території Брянської області, рф, більш точне місцезнаходження досудовим розслідуванням не встановлено, умисно, в умовах воєнного стану, продовжуючи діяти на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, усвідомлюючи, що він вчиняє державну зраду, прийняв присягу зс рф та вступив на військову службу у складі оперативно-бойового тактичного формування «Каскад», що відноситься до незаконного збройного формування т.зв. «міністерства внутрішніх справ ДНР», створеного на тимчасово окупованій території державою-агресором, погодившись сприяти його діяльності, підпорядковуватися ієрархії та дисципліні, правилам поведінки у цьому збройному формуванні, з метою участі в протистоянні підрозділам Збройних Сил України та правоохоронним органам України, та у складі якого фактично перебував та приймав участь у бойових діях на боці російської федерації з листопада 2023 року, більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено.

Вчинивши вищезазначені дії, які виразились у вступі до військових формувань ворожої держави - «батальйону «ім. Богдана Хмельницького» оперативно-бойового тактичного формування «Каскад», що відноситься до незаконного збройного формування т.зв. «міністерства внутрішніх справ ДНР», з метою прийняття активної участі на боці російської федерації у бойових діях проти України, Тищенко А.О. надав безпосередню допомогу державі - російській федерації, з якою Україна перебувала у стані збройного конфлікту, чим здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту.

Таким чином, за вищевикладених обставин Тищенко А.О. підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та економічній безпеці України, а саме переході на бік ворога в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Корюківської
окружної прокуратури**

Дарія ПАНІНА

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

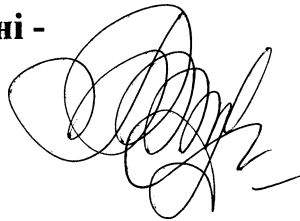
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки мені вручено, права та обов'язки згідно ст. 42 КПК України оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис)

_____ (ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Корюківської
окружної прокуратури**

Дарія ПАНІНА